

[Klim Behnke]

vist sig ikke at slå til, i og med at private skoler i så stort et omfang er blevet valgt og de offentlige skoler er blevet fravalgt. Og det er vel at mærke sket, selv om borgerne er pligtige selv at lægge penge på bordet.

Vi synes ikke, det er rimeligt, at borgerne selv skal lægge penge på bordet. Vi mener, at borgerne skal have dette ydelsesbevis. Er man elev, der skal gå i 1. klasse og 2. klasse og 3. klasse osv., så har man et ydelsesbevis, og det ydelsesbevis kan man indløse på en offentlig folkeskole eller en privatskole. Så kan der være nogle privatskoler, der siger: Hos os har vi lædermøbler og varm mad tre gange om dagen, og det skal man betale lidt ekstra for. Men som udgangspunkt skal man have ydelsesbevis med sig, og ikke egenbetaling.

Så var den konservative ordfører hr. Kai Dige Bach inde på, at man fra Det Konservative Folkepartis side nu forventede, at når de forskellige forslag fra regeringens side fremkom, så forventede man Fremskridtspartiets støtte.

Dér er det meget vigtigt at gøre sig det notat i Det Konservative Folkeparti, at det vil Fremskridtspartiet gerne, men vi synes, at man skal tage det hjørne med, at ydelsesbeviset også skal kunne indløses hos private udbydere. Hvis det blot er et valg mellem offentlige institutioner eller offentlige monopoler, er det efter vores mening den forkerte gradbøjning af begrebet frihed.

Venstres ordfører, hr. Svend Heiselberg, snakkede lidt om trafik, og at DSB og jernbaneskinneerne nu skulle kunne bruges af private togfirmaer. Det vil vi da gerne se, når det kommer. Men hvis vi ser på, hvordan forholdet i dag er de steder, hvor DSB er i konkurrence med private – vi kan tage helt tilfældigt strækningen mellem Kalundborg og Jylland. Der er to ruter: Der er en privat til Juelsminde, og der er DSB's til Århus. Hvordan er konkurrencen så dér? Konkurrencen foregår på den måde, at borgerne – vognmænd, chauffører osv. – fravælger den offentlige rute, nemlig DSB's, og vælger den private. Ud over at betale billetprisen på den private rute betaler de over deres skattebillet også for, at DSB sejler ved siden af. Det er den slags situationer, vi vil have fjernet. Hvis der skal være ægte konkurrence, må det være sådan, at DSB-færgen udelukkende har indtægter fra dem, der kører og går om bord, lige så vel som private kun har indtægter fra

dem, der kører og går om bord. Så ville der være fri og ægte konkurrence.

SF's ordfører hr. Jes Lunde levede ikke meget op til partiets slogan fra det seneste landsmøde om mere samfund og mindre stat. Jeg forstod nærmest på hr. Jes Lunde, at hvis det var et valg mellem samfund eller stat, var man stadig væk af den opfattelse, at staten er nu god nok, som den er. Det er selvfølgelig kedeligt, at man ikke udvikler sig mere hos SF. Jeg havde faktisk forventet, at netop til et forslag som dette ville der fra SF, som i andre sammenhænge såvel mundtligt som skriftligt tilkendegiver begejstring for det lokale initiativ osv., have været fuld opbakning.

Fru Lone Dybkjær synes, at vi skulle have kaldt forslaget noget andet, og jeg takker for inspirationen. Når vi skal genfremsætte forslaget om et eller to år – hvem ved hvornår – skal vi gerne lade os inspirere heraf, når vi formulerer overskriften på forslaget.

Ellers vil jeg selvfølgelig takke fru Lone Dybkjær for de udmærkede bemærkninger om vigtigheden af, at man moderniserer den offentlige sektor, og at man ser på mulighederne for at gøre det bedre i den offentlige sektor. Men jeg er stadig væk lidt forundret over, at sprogbrugen i sig selv kan være det, der får fru Lone Dybkjær og Det Radikale Venstre til at stige af. Jeg skal minde fru Lone Dybkjær om, at partiets tidligere formand, hr. Niels Helveg Petersen, netop i en Jyllands-Posten-artikel faktisk med lidt røde ører har måttet beklage, at man igennem så mange år – siden 1973 – havde afvist mange af Fremskridtspartiets forslag, bare fordi de kom fra Fremskridtspartiet, og at man nok næppe havde haft en på daværende tidspunkt 300 milliarder kroner stor gæld, hvis man havde lyttet til nogle af Fremskridtspartiets forslag. Jeg troede, at de udtalelser gjaldt hele partiet og havde gjort indtryk i den radikale gruppe.

Kristeligt Folkeparti var lidt inde på, at nogle former for service fra det private ikke nødvendigvis giver valgmuligheder. Jeg er enig. Alt for mange private institutioner er lovbeskyttet, så de næsten er monopoler. Flyv en tur med SAS, der jo er relativt privat, men flyv en tur til en given indenrigslufthavn, så er det private selskaber som Maersk Air, Cimber Air og andre, der flyver! Men de er jo offentligt beskyttede monopoler. Der er ikke nogen valgfri-